

г. ся провъзгласилъ надъ тѣхъ за върховенъ Господаръ. Оттогази тыя двѣ Българскы отдѣленія ся събраха и станѣха единъ народъ, който ся е завардилъ и до днѣсь въ нынѣшнѣхъ Българіѣхъ.

Исторія-та малко спомянува за онѣзи Българи, що отидоха съ Алцека въ Италиѣхъ. Знае ся само, че като отишълъ Алцеко въ земѣхъ-тѣхъ на Ломбардскыя краль Гримоалда, помогналъ му доста въ боя срѣщѣ Гръцкыя царь, Константина II, послѣ му поискалъ да ся засели съ своя народъ въ Ломбардіѣхъ. Гримоалдъ го проводилъ въ княжество Беневентъ, при сына си Ромуалда, Княза на това мѣсто. Ромуалдъ населилъ Българе-ты въ Молизскѣхъ-тѣхъ область и поставилъ имъ Алцека за Управитель (667 г.) *) Тыя Българе, понеже остаха навсегда въ Италиѣхъ безъ да иматъ нѣкое сношеніе съ другы-ты си братія, то полегка-легка изгубиха своѣхъ-тѣхъ народность и замѣниха языка си съ Италианскыя.

*) Въ владаніе-то на Хохенцауфскѣхъ-тѣхъ царскѣхъ породыхъ въ Италианскѣхъ-тѣхъ Державѣхъ спомянува ся *Княжесство Българія*. То е было и на два-та брѣга отъ р. Тичино, нѣ повечето на лѣвыя. Откамъ-югъ ся простирало до градъ Павіѣхъ; откамъ-истокъ близо до днѣшнѣхъ Наварѣхъ; откамъ-сѣверъ — до исподъ Торнавента, а откамъ-западъ почти съ онѣхъ чъртъ исподъ Торнавента срѣщѣ Андріана, па до Бѣлоюза.